

## Zimní víla

Ta víla co si s listím hrála  
pak ani zimu nezaspala  
chytala vločky do dlaní  
a ubrus krásně sněhobílý  
prostřela v kraji mocí vílí  
tou mocí kterou každá víla  
provádí kouzla rozpustilá  
a pak se směje v ústraní

Ta víla byla velmi stará  
znala běh zimy i dech jara  
co mění ubrus v polevu  
a přece na něm hůlkou ze skla  
vyčarovala sklíčka lesklá  
zrcátka vílích úsměvů